

V letním semestru 2016/2017 jsem absolvovala praktickou stáž v hlavním městě Braniborska, okouzlující Postupimi.

Jako pomocná vědecká síla jsem asistovala panu profesoru Kostovi. Mé počáteční obavy z neznáma a nedůvěra v to, zda budou mé znalosti a schopnosti dostačující, se naštěstí ukázaly být zbytečné. Byla jsem velmi mile překvapena přátelskou atmosférou, v jejímž duchu se nesla naše spolupráce. Pan profesor vždy vítá každou snahu a odvedenou práci dokáže náležitě ocenit. Tato dobře míněná zpětná vazba se brzy stala hnacím motorem pro veškerou mou práci, které jsem se tak mohla věnovat s větší jistotou. Pan profesor je navíc rodilý Čech, proto není třeba mít strach z jazykové bariéry.

Má práce spočívala především ve sběru vhodného jazykového materiálu, který byl potřeba pro různé projekty pana profesora, což obnášelo často práci s Českým národním korpusem. Je proto výhodou, pokud se člověk v korpusu dokáže orientovat (mně osobně byl v tomto ohledu přínosem seminář Český jazyk a korpus). A protože jsem vyhledávala také v korpusech paralelních, uplatnila jsem povědomí o anglickém a německém jazyce. Tady bych ráda zmínila, že jazyková vybavenost pana profesora je obdivuhodná, proto každý, kdo ovládá např. ruštinu, polštinu, francouzštinu či třeba italštinu, bude mít určitě prostor využít zde své znalosti.

V Institutu slavistiky je pro asistenty k dispozici pracovna. Tuto místnost jich však využívá několik, přičemž okolnosti internetového připojení nejsou vždy příznivé, proto bylo možné se s panem profesorem domluvit a mohla jsem pracovat také z domova. Pan profesor aktivně komunikoval i přes sociální sítě a bylo-li to v jeho časových možnostech, snažil se být k dispozici.

Jak se žije v Postupimi?

Institut Slavistiky se nachází v kampusu Am Neuen Palais, který přímo sousedí s překrásným parkem Sancoussi. Součástí kampusu jsou rovněž jedny ze studentských kolejí. Já kolej bohužel nedostala, protože jsou preferovány dlouhodobé pobyty a zájem je o ně veliký. Pokud byste však plánovali strávit zde dva semestry, pravděpodobně by s ubytováním problém nebyl. Pokoj zde má člověk pro sebe, ale toalety a kuchyňku sdílí s celým patrem. Nicméně vše vypadá udržovaně a čistě. Pokud byste zažádali o kolej v jiné části města, mohlo by to pro vás znamenat zdlouhavé dojíždění. Co se týče financí, od studentů z Olomouce jsem se dozvěděla, že je kolej stojí měsíčně 160 Euro, což je podle mě úplně skvělá věc, protože pokud nejste chronický utráceč, zapálený kalič a nesnídáte kaviár, může vám velkou část nákladů pokrýt stipendium. S byty je situace trochu horší, protože Potsdam je žádaná lokalita. Pokoj seženete s předstihem a štěstím za 300 Euro.

Kolejný život mě tedy sice minul, ale zato jsem sehnala bydlení ve stejné části města (Potsdam-West). Tuto lokalitu bych doporučila každému, neboť člověku umožňuje zanevřít na MHD. Já si užívala cestování na jízdním kole, ačkoli mým parťákem v minulosti rozhodně nebylo. Parkem jsem byla v Institutu za pár minut a celkově bylo vše potřebné v dosahu. MHD pak člověk využije akorát při cestování do nedalekého Berlína, přičemž ceny nejsou nijak závratné.

Potsdam je město, které se musí zalíbit každému. Na své si zde přijdou klidnější i živější povahy, městské typy i milovníci přírody. O kulturní vyžití zde není nouze, za obhlídku však stojí také místní jezera. A komu by nestačila Postupim, toho určitě uspokojí Berlín, který je opravdu na dosah, přibližně 30 minut cesty vlakem.

